

[Udenrigsministeren.]
 vidde. Det franske Udkast gav den amerikanske Udenrigsminister Anledning til at fremkomme med en Række Erklæringer i et Møde i det amerikanske *International Law Society*, hvor han gav Udtryk for den amerikanske Regerings Syn paa de af Frankrig fremførte Betragtninger. Erklæringerne synes at have været afgørende for Storbritanniens Tilslutning til det amerikanske Forslag. Af de af England i denne Forbindelse fremsatte Udtalelser skal jeg særlig fremhæve, at England henviser til, at der findes visse — ikke særlig nævnte — Egne i Verden, hvis Urørlighed er af ganske særlig og vital Interesse for det britiske Riges Sikkerhed, og at det britiske Rige, naar der er Tale om at beskytte disse Egne mod Angreb, vil betragte sine Handlinger i saa Henseende som Selvforsvar. Noget Forbehold i denne Anledning i selve Traktaten eller ved dens Underskrift har den britiske Regering herefter ikke anset for nødvendigt. England fremhævede derhos i sit Svar, at det i en Traktat af den foreliggende Art ikke kunde deltage uden i Forbindelse med Regeringerne i de selvstyrende britiske Lande og Indien; disse Lande modtog derefter Opfordring fra den amerikanske Regering til at indtræde i Forhandlingerne om Pagten og slutte sig til den som Signatarmagter.

Efter saaledes at have opnaaet Magternes Tilslutning til sit Udkast tilstillede den amerikanske Udenrigsminister den 23. Juni Magterne — og denne Gang tillige Frankrig — paa ny sit Udkast og indbød samtidig den belgiske, polske og czechoslovakiske Regering til at være Deltagere som Signatarmagter, idet han ved saaledes at indbyde de øvrige Locarno-Magter til at medundertegne Traktaten vilde afskære Frankrigs Betænkeligheder med Hensyn til Forpligtelserne i Henhold til Locarno-Akterne. Traktatudkastet var ledsaget af en udførlig Note, hvori den amerikanske Regering officielt gentog de Erklæringer, som Mr. Kellogg afgav ved det omtalte Møde i *American International Law Society*. Disse Erklæringer, som skulde tjene til at fjerne de franske Betænkeligheder ved at antage den amerikanske Formulering af Traktaten, er siden blevet godkendt af alle de i Traktaten deltagende Magter og er saaledes at forstaa som Bidrag til en autoritativ Forstaaelse af denne.

Overfor de franske Indvendinger, saaledes som de fremtraadte i det franske Traktatudkast og i den forudgaaende Kor-

respondance, har Udenrigsminister Kellogg saaledes anført følgende Betragtninger:

1) Der er intet i Traktaten, som gør Indgreb i Retten til Krig som Selvforsvar, hvad der for enhver Stat er en selvfølgelig Ret.

2) Traktaten er ikke uforenelig med Folkeforbundspagten, da denne sidste ikke indeholder nogen positiv Pligt til at gribe til Krig, idet det tilkommer hver Medlemsstat selv at afgøre, hvorledes den agter at stille sig med Hensyn til militær Magtanvendelse, naar den kommer i den i Pagtens Artikel 10 forudsatte Situation. Folkeforbundspagten aabner under visse Forhold en Mulighed for at føre Krig, men enhver Stat kan give Afkald paa den Ret. I en Note af 4. August, altsaa inden Pagtens Undertegnelse, har den britiske Udenrigsminister meddelt Folkeforbundets Generalsekretær, at det har været den britiske Regering magtpaaliggende at forvisse sig om, at dens Tilslutning til Traktaten ikke er uforenelig med dens Forpligtelser i Folkeforbundspagten.

3) Traktaten er heller ikke uforenelig med Locarno-Overenskomsterne, da der i Henhold til disse ikke kan opstaa nogen Forpligtelse til at føre Krig, førend en af Parterne har begyndt Krig i Modstrid med dens egne højtidelige Forpligtelser ifølge Overenskomsterne. Naar alle disse Magter undertegner Traktaten, vilde en saaledes paabegyndt Krig ogsaa være et Brud paa Traktaten og frigøre de andre Magter. Det var stemmende med denne Tanke, at den amerikanske Regering paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne indbød de Locarno-Magter, som hidtil ikke havde deltaget, nemlig Polen, Belgien og Czechoslovakiet, til at undertegne som oprindelige Parter ved Traktaten.

4) Lignende Synspunkter gjorde den amerikanske Udenrigsminister gældende overfor de fra fransk Side paaberaabte Traktater om Neutralitetsgaranti.

5) Det vilde endelig være overflødigt at optage i Traktatens Tekst, at hvis den brydes af en af Deltagerne, er de andre Parter løste fra deres Forpligtelser overfor denne Stat. Men Udtryk for denne Tanke blev alligevel senere optaget i Traktatens Indledning.

6) Endelig anfører Mr. Kellogg, at det vilde foraarsage urimelige Vanskeligheder, om Traktaten ikke maatte træde i Kraft, før den var accepteret af i det væsentlige alle Verdens Magter. Det vilde nok være usandsynligt, at alle ikke skulde ville være